

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Basarur.

Tá tað er givið okkum loyvi til tess, er ættanin at halda basar komandi ólavsku í Havn fyrri Sjómansheiminum í Havn. Saman við basarinum verða burturlutan, tombola eydnuljóð o. a. Vit undirskrivaðu loyva okkum hervið at heita á fólk í øllum Føroyum við bøn um at hjálpa til at styðja Sjómansheimið, so at tað kann verða fort fyrri at halda fram við arbeiði sínum. Gávur av øllum slegum kunnu verða sendar til ein og hvønn okkara.

Tórshavn, 25. mars 1936.

Virðingarsamt

Basarkomitteín fyrri Sjómansheimið:

Frú próst Dahl. Sigríð Christiansen. Petrine Nicholajsen. Magnine Hansen. Anna Eidesgaard. Johanne Restorff. Poulina Christiansen. Else Rubeksen. Louise Højgaard. Rasmine Rubeksen. Poulina Joensen. Jensine Olsen. Hansine Rein. Anna Sofie Mohr. Sofie Arge. Lina Rein. Maria Hansen. Christina Johansen. Mathea Rubeksen. Frk. Helene Djurhuus. Frú Mina Zachariassen. Elisabeth Weihe. Elisabeth Christiansen. Frk. Henriette Hansen. Frú Thomine Joensen. Caroline Hejnesen. Frk. Helene Bærntsen. Frú Sanna av Skarði. Simona Niclasen. Frk. Lorenze Kragsten. Frú Poulina Jensen. Ragnhild Clementsen. Elisabeth Jacobsen. Helene Mortensen. Helga Rubeksen. Edil Djurhuus. Dagmar Johansen. Johanna Jensen. Anna Ellingsgaard. Frk. Elsebeth Mortensen. Tórshavn. Ingrid Mortensen. Maia Mortensen. Argjum. Frú Ingeborg Jacobsen. Frk. Jensine Jacobsen. Anna Sofie Højsted. Hvalvík. Frú Elia Gregersen. eldra, Syðrugøta. Ragnhild Simonsen. Gøtugjógv. Frk. Helga Christiansen. Nordragøta. Frú Hansine Højgaard. Olivia Andreasen. Húsum. Louise Joensen. Frk. Marie Jacobsen. Hósvík. Frú Elisabeth Olsen. Marie Jacobsen. Skála. Sigga M. Poulsen. Kunoy. Frk. Hansine Samuelsen. Hansine Andreasen. Vík. Elisabeth Joensen. Frú Anna Helene Eldevig. Elduvík. Frk. Simona Johannesen. Hvannasund. Lærarinna M. Clementsen. Skúvoy. Frú Elisabeth Mørk. Sandvík. Frk. Kristine Skaalum. Sanna Vest. Hvalbæ. Maria Bech. Kristene Dam. Porkeri. Edith Mikkelsen. Edith Dahl. Mariane Næs. Vágur. Poulina Jensen. Elisabeth Vestergaard. Sunnbæ. Frú Henriette Nolsøe. Poulina Højgaard. Elisabeth Eliassen. Trongisvágur. Karen Tausen. Fámjin. Sigga Rasmussen. Dagmar Joensen (hús). Maria Samuelsen. Miðvági. Frk. Sigríð Joensen. Ragnhild Johannesen. Oyndarfirði. Maren Petersen. Maria Petersen. Mykladal. Martine Joensen. Sofie Nielsen. Frú Margrethe Nielsen. Sandavágur. Nicoline Simonsen. Magdalene Haraldsen. Vestmanna. Anna Danielsen. Solmundarfirði. Louise Højgaard. Karlina Højgaard. Jana Højgaard. Rituvík. Sanna Absalonsen. Frk. Edith Petersen. Viðareði. Frú Sanna Joensen. Olivia Joensen. Frú Marie Petersen. Klaksvík. Rasmussen. Ljósmodir. Fugloy. Frk. Sigríð Johannesen. Frú Lena Jacobsen. Tøftum. Jona Johannesen. Nes. Julie Petersen. Johanne Marie Jacobsen. Fuglafirði. Susanne Johansen. Frk. Maren Rasmussen. Strendur. Sanna Joensen. Gjógv.

Takið góðs og ferðist við Tjaldrinum.

13) Heðin Brú: Smásøgur.

Halgir.

Ein kirkjugarður. Mosagingsnir grótveggir uttanum og friður fyrri innan. Har liggja leiðini so tigandi lið um lið og líkjast bellunum á einum spónalag. Eingin fuglur letur har inni og eingir óvitar seta fót á teig um gravarnar ella leiða í fæðisgarð eftir gøtunum millum teirra. Einkri kistið liggur á biti í allari grasnøgðini; alt er kvirt, og alt er deytt. Og tekur tú í grindina og skal lata upp, so grenja hongslini, skriggja, so kaldasveittin slær út um teg, og tú sær teg deyðu skúgva leiðið oman av sær, lætta høvðinum, hyggja so náðleik at tær og skriggja; tøy vilja hava frið, tøy hata liv.

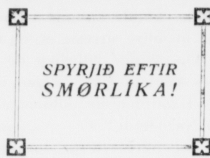
Men eg skal heiman og fari inn at siga minum færvæl; grindina ræðist eg og klúgvu upp um garðin. Tað eru fleiri, eg skal siga færvæl her, men serliga er tað hasin gamli, ið liggur har dyggst niðri. Ája, eg fari oman eftir og stæði við dyggina hjá honum. Ein steinur er dottin niður av garðinum, so eg fái sett meg á hann.

»Eg eri komin at siga tygum færvæl, gamli.«

Nokur frægðs standa og raða upp í veðrið á grøvini og glæna upp á meg. — Errið tykkum ikki; errið tykkum ikki; eingin virðir stæddina, tit hava.

Keypið frá teimum,
sum lýsa í
„Føroya Social-Demokrat“

Maling
Tapet
Linoleum
Til. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg ^{nu} ^{kun} 49 Øre.

Spild endelig ikke Tiden, men benyt Dem af Chansen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Bøsse Varer er nedsat fra alt frit Valg 96 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende Dage saalenege Lager haves fra Bøsse Afdelingen hos M SKÆLING Tórshavn

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, hert tygum
royna eina lysing í

„Føroya
Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna
máltr. 143.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møpulpulitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, billigast. — Orðrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Útgevarar: Javnaðarmannafeleg.
Bladstýrarar:
P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.
Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

Annoncerende!!

Vejen til
en virkningsfuld
Reklame

gaur gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 43.

A.S.
BALSLEV & CO.
Telefoner Nr. 20 og 237. Trælafdeling Nr. 194.
THORSHAVN

Rusk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monierjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Har høvdu verið børn í húsinum, men tey vóru floqin úr reiðinum fyrri minna tíð, so tað eg visti, vóru bert fimm sálarnar undir lonini, tey bæði, hundurin Søk, ein trilluttur fressur, ið altíð lá á fyrstaðhorninum og svav, og so Hjalmar, kúgvín.

Vit vóru seyðamenn báðir. Eg hevði ein heilan fjallahaga í áarbakkanum niðan fyrri húsinu. Vit samdust ikki rættliga um, antin tað var langfarahegi ella garðahagi. Eg segði altíð, tað var langfarahegi, men so kundi hin gamli bita meg og siga: »hasar jøklaðirnir, hvat er hatta annað enn garðahagi?«

Fyrra hundrað horn, tað var seyðurin hjá mær. Skipanin var tann sama sum hjá Halgiri. Tað lá sundur í ellivu fylgjum, og eg rak tað í trimum gongum. Snildirnir lærði eg av Halgiri, hann lærði meg at marka, og hann lærði meg at gera seyðbond og at laða stæður.

Og sum tíðin leið, tá eg var so frægur, tók hann meg við sær út um garðin og lærði meg har at kenna ein litfríðan og livlytan heim, sum síðan hevur verið lívið fyrri mær.

Eg gloymi ikki, kveldið fyrri sum vit skuldu fara avstað fyrstu ferð, vit sótu og gjerdu herðaband og stav báðir; hundurin sat so ráðuligur undir leiðni á okkum og skilti hvørt orð, hugdi upp á hin gamla og hvein uppmillum.

Halgir risti á hondunum, tá hann lærði meg at leggja tæstirnir í herðabandinum saman, og eg sá, at tær høvdu sama lit, sum hagin hevur um veturin,

Halda tit ikki grátittlingurin, sum sóknast sær eftir einum fræ, sær hvar retunarn kráma? Jú, betri enn so; hann fer tómhentur eftur um garðin. Og óvitar, ið koma higir, siggja tit ikki, hvussu teir krógva hendurnar undir klæðunum, gera seg smalar, teir koma framvið, og minna hvar annan á ikki at rera við tykkum, við kirkjugarðsgras — —

»Vit prýða leiðið«, siga græsini og rista sini blá-gráu skegg í lotinum.

Ha, prýða tit! Jú spyr ikki. Nei, ætli eg. Halda tit, tað hóskar til hann, ið undir liggur, at tit standa so feit og legin har? Nei men, ger tað ikki, hann sveittaði ikki fitt um dagarnar.

Einki navn stendur á grøvini — hvar skuldi havt sett tað? — og tit fáa ikki at vita av mær, hvussu hann eitur í kirkjubókini; men vit skulu nevna hann Halgir, tí tað berst mær fyrri, at tá frægðsini skróva í vindinum, so siga tey Halgir, Halgir.

Halgir er ikki nevndur millum jarðareigarar í bygðini, tí hann átti ikki lótsmál; men um so er, at gudarnir færa bók yvir sínar gávur til skapningin, so ætli eg, hann er nevndur millum fuglarnar, tí hann átti líka nógv sum teir.

Halgir búið saman við konu sínari í einari veggjakroytu, sum hann hevði kastað sær upp á einum almenningsi miðskeiðis í bygðini. Ikki var ókið stert; tað var roykstova, stova og so eitt lítið kuppali til kúna. — Hann var seyðamaður hjá einum bónda og fekk eitt fíður av hoyggi afturfyrri og bløðgaði knívin uppmillum, tá skurðurin kom úr hagenum.